



WAARHEID IN HET VERBORGENE

Wat speelt er zich af in de gedachten van een kind dat zonet het snoepje niet heeft gekregen dat het graag wilde? Wat zijn de gedachten van een hond die achter een poes aan wil rennen, maar de lijn om zijn nek voelt? Wat zijn de overwegingen van een arts die net de onderzoeksresultaten van zijn patiënt te zien krijgt? Wat is de verborgen agenda van een politicus aan de onderhandelingstafel? Wat speelt er zich af in het hoofd van een advocaat wanneer deze pleit voor zijn cliënt die schuldig is? Wie weet het? Ook in mijn hoofd en in mijn hart speelt er zich van alles af en het is verborgen voor de mensen om mij heen.

We hebben allemaal ons eigen stukje 'verborgen ruimte'. Het zijn de overleggingen van ons hart, onze gedachten, onze verlangens, onze verborgen en niet kenbaar gemaakte mening. Daar is niets mis mee, elk mens heeft recht op zijn eigen stukje verborgen privésfeer. Een plekje waar niemand bij kan, tenzij we het zelf openbaar maken. Nu ja, niemand ... dat wil zeggen, geen mens, maar God wel (vgl. Spr. 16:2, 1Kor. 4:5).

De verborgen gesteldheid van onze gedachten en ons hart zijn niet onbelangrijk, ze hebben vaak een grote invloed op ons doen en laten en op ons spreken. Daarom schrijft Salomo: Behoed uw hart boven alles wat te bewaren is, want daaruit zijn de oorsprongen des levens” (Spr. 4:23). Het moet eerst goed zitten vanbinnen, voor het ook goed kan zitten vanbuiten. Het hart is als een bron, waaruit zoet water of bitter water kan opwellen (vgl. Jak. 3:11, 4:1). Dat hangt af van welk water er in de bron is.

God kijkt niet alleen maar naar onze buitenkant, maar is ten zeerste geïnteresseerd in onze binnenkant. Hij toetst het hart en de nieren (vgl. Ps. 7:9), wat staat voor ons verborgen wereldje. Dat we een verborgen ruimte hebben is een vrijheid, maar dat geeft ons geen vrijgeleide om daar dan maar van alles en nog wat toe te laten wat er niet

hoort (vgl. Gal. 5:13). Het is geen speelplaats voor zonde. God vindt de overleggingen van ons hart en van onze gedachten erg belangrijk. Want daar wordt pas ten diepste gezien hoe het echt met ons is gesteld. En we weten best wel wat God daar graag wil vinden: “Zie, Gij wilt waarheid in het verborgene” (Ps. 51:8a). Dat het ook voor ons waarheid is: “uw wet is in mijn binnenste” (Ps. 40:9b). Ja ik weet het, in Hebr. 10:5-10 wordt Ps. 40:7-9 toegepast op de Heer Jezus. Maar het opmerkelijke is dat deze laatste zin daar niet vermeld wordt. Dat gebeurt pas in vers 16, waar het toegepast wordt op zij die met Hem verbonden zijn.

We kunnen onze verborgen wereld gesloten houden voor mensen. Maar als we waarheid in het verborgene willen, dan zullen we eerlijk moeten zijn naar God toe en ten opzichte van onszelf. Dan zullen we de deur van onze binnenkamer moeten openzetten voor God. Als we naar Hem toe willen groeien, als we in overeenstemming met Zijn wil willen leven, dan hebben we een oprecht verlangen en gebed in ons hart nodig: “Mogen de overleggingen van mijn hart U welgevallig zijn, o Heer, mijn rots en mijn verlosser” (Ps. 19:15). Ten tweede hebben we Gods Woord nodig dat als een spiegel werkt waarin we ook onszelf zien, waarmee we dan niet omgaan als een vergeetachtig hoorder waarbij er niets gebeurt (vgl. Jak. 1:22-24). Een spiegel heeft de, soms onaangename maar erg nuttige, eigenschap om onverbloemd te laten zien wat ervoor staat. Het gebeurt best wel dat we helemaal niet zo schoon zijn vanbinnen. Maar God heeft goed poetsmateriaal. “Scheep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest” (Ps. 51:12). Daarom hebben we ten derde behoefte aan een houding die ons op de knieën brengt, ‘De offeranden Gods zijn een verbroken geest (Ps. 51:19a). Bij God hoeven we daar niet bang voor te zijn, want ‘een verbroken en verbrijzeld hart veracht Gij niet, o God’ (vs. 19b). Integendeel, Hij wil immers waarheid in het verborgene.